

OSP Krzywda

[OSP Krzywda na Facebooku](#)

Rok powstania: 1927 Liczba członków: 89
Krzywda 50, tel. 517-975-445 (prezes)

Zarząd:

Prezes: Mateńko Wiktor Adam

Wice prezes: Piszcz Krzysztof

Naczelnik: Mateńko Jan

Zastępca naczelnika: Sikora Ryszard

Sekretarz: Sowa Piotr

Skarbnik: Mućka Roman

Gospodarz: Oziębło Janusz

Członkowie zarządu: Jończyk Jerzy, Piszcz Karol

Komisja rewizyjna:

Przewodniczący: Sprycha Jerzy

Sekretarz: Kłusek Jan

Członek komisji: Czerniec Wojciech

Ochotnicza Straż Pożarna w Krzywdzie to kolejna jednostka na ziemi łukowskiej, która swoją działalność rozpoczęła w okresie międzywojennym. Na jednym z zebrań wiejskich w 1927 roku, mieszkańcy postanowili założyć OSP - stowarzyszenie, którego członkowie będą nie tylko zwalczać klęski żywiołowe, ale też krzewić życie kulturalne i oświatowe. Koordynowaniem wszelkich działań jednostki miał zająć się wybrany zarząd, w skład którego weszli: prezes Szczęśnowicz (ówczesny naczelnik urzędu pocztowego), naczelnik - Józef Jończyk, skarbnik - Józef Kot, sekretarz - Wiktor Kuciński, gospodarz - Joachim Tuchowski, sygnalista - Wincenty Jończyk. Do nich dołączyli: Franciszek Pijak, Bolesław Jończyk, Stanisław Jończyk, Antoni Dadasiewicz, Józef Tuchowski, Franciszek Abramek, Jan Połec, Jan Strzyżewski, Marcin Strzyżewski, Franciszek Chmiel, Stanisław Kot, Antoni Tuchowski, Stanisław Józwick.

Z zebranych składek w 1928 roku strażacy zakupili pierwszy sprzęt gaśniczy, były to: sikawka ręczna, wąż ssawny, prądownica oraz 45 metrów bieżących innych węży. Sprzęt na miejsce akcji ratowniczej dowożono wówczas zaprzęgiem konnym. Liczbę woźniców ustalał zarząd gminy, którym następnie obliczano szarwark. Alarm ogłaszano przy pomocy metalowych gongów oraz trąbki sygnalizacyjnej.

Jednym z największych pożarów odnotowanych w przedwojennych kronikach jednostki, był pożar młyna, własności dziedzica Władysława Holnickiego-Szulc, który miał miejsce w 1934 roku. Dzięki sprawnie przeprowadzonej akcji, młyn uległ tylko niewielkiemu zniszczeniu, tak, że po małym remoncie mógł funkcjonować dalej. W dowód wdzięczności, za ogromne poświęcenie w ratowaniu dobytku, dziedzic wydzielił 90-aryowy plac z przeznaczeniem na plac szkoleniowy i budowę siedziby OSP.

Członkowie OSP oraz okoliczni mieszkańcy rozpoczęli gromadzenie funduszy na budowę remizy. Pustaki żwirowo-cementowe wyrabiano wówczas ręcznie, drewno podarowali mieszkańcy posiadający las, pokrycie dachowe wykonano z papy. Szybka i sprawna budowa, pozwoliła na uroczyste otwarcie siedziby OSP już w 1935 roku.

Z zebranych w latach 1936-38 środków pieniężnych udało się zakupić 10 mundurów i pasów bojowych, 10 toporków i 15 hełmów.

Ochotnicy aż do wybuchu II wojny światowej współpracowali ściśle ze Związkiem Strzeleckim, organizując wspólnie zabawy taneczne, loterie, załamyki sportowe, przedstawienia teatralne, a także przygotowując uroczystą oprawę świąt państwowych i kościelnych.

W trakcie wojny, okupant odebrał straży remizę i przeznaczył ją na magazyn zbożowy, a druhom zakazano jakiegokolwiek działalności.

Lata 1945-50 to przede wszystkim czas reaktywowania działań Ochotniczej Straży Pożarnej oraz odbudowy strażnicy. Wielu mieszkańców opuściło wioskę, wielu też w niej się osiedliło, w wyniku czego dało się odczuć różne wpływy kulturowe i obyczajowe.

Zaraz po zaprzestaniu działań wojennych wybrano nowy zarząd w składzie: Bolesław Ciołek - prezes, Józef Jończyk - naczelnik, Stanisław Kot - zastępca naczelnika, Karol Dąbrowski - skarbnik, Bolesław Kazana - sekretarz, Jan Dadasiewicz - sekretarz. Oprócz członków zarządu, straż liczyła wówczas 18 druhów.

Przynależność prezesa Ciołka do Armii Krajowej, w wyniku działań represyjnych Urzędu Bezpieczeństwa, zmusiła go do konspiracji, jego funkcję w zarządzie przejął Jan Chmiel.

W 1955 roku nowym prezesem wybrano Zdzisława Mateńko, a jego zastępcą Jana Abramka. W tym też roku zastęp OSP liczył już 27 druhów.

W 1951 roku jednostka została wyposażona przez komendę powiatową w Łukowie w motopompę M-200, która okazała się zawodnym sprzętem, dlatego w 1953 roku wymieniono ją na nowszy model M-800.

W kolejnych latach, oprócz działalności ratowniczej, strażacy organizowali zabawy, kwesty, przedstawienia, loterie. Zebrane wówczas fundusze pozwoliły im na zakup samochodu Dodge. Z chwilą jego zakupu w 1956 roku jednostka zmieniła nazwę z typu „Km” na typ „S”. Ponieważ zakupiony od OSP Stoczek Łukowski pojazd był typu ciężarowego, szybko przystąpiono do jego modernizacji. Wykonano zbiorniki na wodę, mocowania na motopompę i inny sprzęt pożarniczy. Po niezbędnych przeróbkach samochód mógł pomieścić sprzęt, osoby go obsługujące, a w swych zbiornikach mieścić 1500 litrów wody. Przekształcając jednostkę z typu „Km” na „S” komenda przyznała ryczałt na opłacanie kierowcy. Stan ten trwał jednak jedynie pięć miesięcy.

Ponieważ remiza nie nadawała się do adaptacji na garaż, postanowiono, iż nowy budynek powstanie na placu będącym własnością wsi, na którym miała zostać wybudowana szkoła. Z czasem plac ten jednak przekazano na własność OSP.

W 1956 roku przy OSP powstał Ludowy Zespół Sportowy „Ogniwo”. Zespół istniał do 1970 roku. Szczególnie dobrze rozwinęły się dwie sekcje: siatkówka i lekkoatletyka. W rozgrywkach siatkarskich organizowanych na szczeblu powiatowym drużyna zajmowała trzykrotnie I miejsce, a dwukrotnie stawała na drugim stopniu podium.

W latach 60. ubiegłego wieku dobudowana została przybudówka do starej remizy, która służyła między innymi jako sala dla objazdowego kina. Z czasem jednak okazało się, że sala remizy jest zbyt ciasna. Wtedy to zrodziły się pierwsze pomysły dotyczące budowy lub rozbudowy siedziby straży pożarnej, mieszczącej zarówno dużą salę widowiskową, jak i boks garażowy.

W 1973 roku komenda powiatowa przekazała druhom z Krzywdy samochód Star 26A-P. Trzy lata później pojawiły się pierwsze projekty dotyczące dobudowania piętra nad garażem, gdzie miała powstać duża sala balowa. Podczas omawiania projektu z ówczesnymi władzami gminy, naczelnik Marian Niczyporuk zaproponował budowę całkowicie nowej siedziby. Na nadzwyczajnym posiedzeniu w 1974 roku została podpisana umowa między OSP a naczelnikiem gminy, regulująca sposób wykupu, jak i finasowania przedsięwzięcia. W 1980 roku budynek w stanie surowym przekazano jednostce OSP, która już z własnych funduszy miała dokonać wykończenia obiektu. Środki na ten cel pozyskano m.in. ze sprzedaży Zakładowi Energetycznemu starej remizy oraz boksów garażowych. 21 czerwca 1981 roku nastąpiło uroczyste otwarcie budynku. Uroczystości połączone z poświęceniem i nadaniem miejscowej jednostce OSP sztandaru ufundowanego przez mieszkańców. Należy podkreślić, iż podczas budowy Domu Strażaka wiele prac społecznie wykonali sami druhowie.

W kolejnych latach trwała ciągła modernizacja budynku, polegająca na wymianie instalacji elektrycznej, a później wymianie podłóg i stolarki okiennej. W 1984 roku postanowiono dobudować dwa garaże o wymiarach 11 na 17 metrów dla przewidzianego ciężkiego sprzętu: cysterny na wodę Cn-18. Dalsze prace polegały na powiększeniu sali

widowskiej, urządzeniu sceny, opracowaniu wyjścia awaryjnego, założono też kraty do okien. Ciągła eksploatacja budynku wymagała ciągłego odnawiania siedziby OSP. Ogrodzono cały obiekt, ściany wyłożono boazerią, dobudowano szalety i boks na nieczystości, wymieniono pokrycie dachu.

Lata 90. to okres dalszego rozwoju jednostki. Fundusze na zakup nowego sprzętu pochodziły przede wszystkim z wynajmu sali i organizowania imprez rozrywkowych. W tym czasie pozyskano dla jednostki nowy samochód Lublin II (za sumę 47 tys. złotych) oraz sygnalizację pożarniczą, którą również dokupiono do innych samochodów będących już na wyposażeniu OSP.

Obecnie druhowie mają do dyspozycji samochody: Star 26A, Jelcz ze zbiornikiem o pojemności 6000 litrów, Volvo - pojazd używany w ratownictwie drogowym (wymienione samochody finansowane są przez samorząd gminny) i samochód Lublin II (utrzymywany jest z własnych funduszy jednostki). Duże zaangażowanie przy pozyskaniu pojazdów wykazał wójt gminy - Jerzy Kędra.

15 marca 1995 roku OSP w Krzydzie została włączona do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego. Było to docenienie dotychczasowej dobrej działalności jednostki. Często w historii wyjeżdżali ochotnicy z Krzydwy do pożarów, zresztą nie tylko na terenie ich miejscowości. Gasili m.in. pożary w Drożdżaku w 1954 i 1964 roku, a w ostatnich latach walczyli z żywiołem w Fiukówce, gdzie ogień podkładał piroman. W 2008 roku w Domu Strażaka rozpoczęto prace nad wymianą podłóg z drewnianej na terakotę, wymieniono także okna.

Jednostkę tworzą dziś: Jarosław Beczek, Sławo-mir Chmiel, Stanisław Chmiel, Kazimierz Chmiel, Andrzej Ciołek, Andrzej Dadasiewicz, Ignacy Filip, Krzysztof Golba, Andrzej Gajownik, Tomasz Grabowski, Grzegorz Grabowski, Paweł Golubiec, An-toni Jończyk, Jan Klusek, Jerzy Kędra, Jan Kępka, Krzysztof Kępka, Tadeusz Kryczka, Waldemar Kot, Paweł Kot, Ireneusz Kubak, Władysław Lamek, Ryszard Lamek, Zbigniew Lamek, Andrzej Łukasik, Piotr Młynarczyk, Wojciech Młynarczyk, Roman Mućka, Ryszard Mućka, Paweł Mateńko, Adam Mateńko, Leszek Mateńko, Waldemar Oziębło, Andrzej Oziębło, Janusz Oziębło, Krzysztof Osiał, Paweł Pi-jak, Robert Pijak, Krzysztof Piszcz, Mariusz Piszcz, Piotr Piszcz, Przemysław Prządka, Paweł Prządka, Robert Strzyżewski, Arkadiusz Strzyżewski, Cezary Strzyżewski, Józef Strzyżewski, Leszek Świątkowski, Krzysztof Świątkowski, Marcin Sowa, Leszek Szyd-łowski, Sławomir Sprycha, Piotr Świder, Jarosław Świder, Jan Tuchowski, Zbigniew Talarek, Tadeusz Warda, Janusz Wójcik, Leszek Zieliński, Grzegorz Pietruk, Wojciech Sowa, Przemysław Młynarczyk, Tomasz Młynarczyk.

W sposób szczególny straży przysłużyli się: Jan Abramek, Andrzej Beczek, Sylwester Białach, Rudolf Dadasiewicz, Jerzy Jończyk, Jan Kot syn Józefa, Zygmunt Młynarczyk, Tadeusz Michalak, Stanisław Osiał, Henryk Ochnik, Mieczysław Pijak, Marian Strzyżewski, Andrzej Strzyżewski, Władysław Strzyżewski, Danuta Świątkowska, Marian Sady, Piotr Sowa, Tadeusz Wojciechowski, Zdzisław Wałaszek, Tadeusz Zieliński.

W pamięci druhów zapisali się nieżyjący już ich koledzy: Franciszek Pijak, prezes Szczęsnowicz, Wincenty Jończyk, Józef Kot, Józef Jończyk, Joachim Tuchowski, Bolesław Jończyk, Stanisław Jończyk, Antoni Dadasiewicz, Józef Tuchowski, Franciszek Abramek, Jan Połec, Jan Strzyżewski, Marcin Strzyżewski, Franciszek Chmiel, Stanisław Kot, Antoni Tuchowski, Stanisław Józwik, Bolesław Ciołek, Bolesław Kazana, Karol Dębrowski, Jan Dadasiewicz, Jan Mateńko, Zenon Wójcik, Stanisław Strzyżewski, Zbigniew Nowak, Jan Chmiel, Antoni Kępka, Bronisław Świątkowski, Jan Pijak, Tadeusz Abramek, Wiktor Kuciński.

Materiały pochodzą z książki "Strażacy ziemi łukowskiej" wydanej w 2008 roku przez Agencję Wydawniczą " Palindrom" z Bochni. Autorami tekstów i zdjęć są: Stanisław Bukowiec, Kazimierz Bukowiec, Jan Paruch, Karol Klima, Jan Truś i Radosław Wiąckiewicz.